

20 stycznia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

316 33/00

Nr 11018.

Karol Walotek
(Szopienice, Polska).

Kl. 34 a 3

~~316 33/00~~

A47j 33/00

Składana maszynka do gotowania.

Zgłoszono 30 marca 1928 r.
Udzielono 13 września 1929 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest maszynka spirytusowa do gotowania, odznaczająca się tem, że jest bardzo lekka i daje się łatwo składać do nadzwyczaj małych rozmiarów tak, że można ją w całości łatwo umieścić w ręcznej walizce, teczce lub nawet kieszeni, pomimo to można na niej gotować w kilku naczyniach równocześnie, bezpośrednio na płomieniu.

Dotychczas znane maszynki do gotowania przedstawiały różne niedogodności, głównie z tego powodu, że ich części składowe, jak podstawki, pokrywki i tym podobne części posiadały nadmierną wielkość i musiały spełniać dwa zadania: zajmować jak najmniej miejsca po złożeniu i być dostatecznie wielkie przy użyciu.

Wszystkie te niedogodności usuwa niniejszy wynalazek.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1—14 przedstawiają różne części składowe i uzupełniające, zaś fig. 15 — aparat w stanie gotowym do użytku w razie gotowania tylko w jednym naczyniu.

Fig. 1 przedstawia podstawkę *P* złożoną, zaś fig. 2 — rozłożoną; podstawka składa się z ramki *a*, połączonej zapomocą zawiasów z podpórkami *b*; zarówno ramka jak i podpórki mogą być zaopatrzone w poprzeczki *c*; fig. 3 przedstawia mostek *M*, który się zakłada na wymienione poprzeczki *c* podpórek i który służy do podtrzymywania paliwa. Mostek składa się z dwóch

części przesuwalnych względem siebie, przyczem do równoległego ich prowadzenia służą wycięcia d w jednej z nich i guziczki e w drugiej.

Przed użyciem rozciąga się mostek, zaś po użyciu zsuwa się go celem umieszczenia w pudełku. Fig. 4 przedstawia pudełko do gotowania N , które napełnia się wodą lub inną zawartością do gotowania, pieczenia lub przygrzewania. Zamiast pudełka użyte być może także naczynie innego kształtu. Przedstawiona na fig. 5 przykrywka R , służąca do przykrycia pudełka, zaopatrzona jest w zasuwki f , które w czasie używania zostają wyciągnięte, celem oparcia przykrywki na naczyniu, zaś po użyciu zostają wsunięte, celem umożliwienia włożenia przykrywki do pudełka. Fig. 6 przedstawia puszkę S , napełnioną stałym spirytusem. Po otwarciu tej puszkii wkłada się ją przy pomocy kleszczy K , przedstawionych na fig. 7, na mostek M . Można też ogrzewać naczynie do gotowania równocześnie dwiema puszkami. Do gaszenia płomienia używa się gaśnika G (fig. 8), zaś do zdejmowania rozgrzanego pudełka a także przykrywki używa się rączki U (fig. 9). Rączka posiada w tym celu zakrzywiony koniec k , który wkłada się w oznaczoną na pudełku tulejkę d (fig. 4), względnie umocowaną na przykrywce tulejkę e (fig. 5). Chcąc równocześnie gotować w dwóch lub więcej naczyniach, należy posługiwać się przyłącznikami L , przyłączonymi do podpórek P , jak to uwidoczniono na fig. 10 i 13. Do podtrzymywania paliwa pod przyłącznikami służą mostki M' (fig. 11). Jako drugie naczynie służy pudełko N' (fig. 12), dające się włożyć do pudełka N (fig. 4).

Sposób użycia i funkcjonowania całości wynika bezpośrednio z powyższego opisu, z którego widać też, w jaki sposób przy pomocy wynalazku zapobiec można wymienionym wyżej niedogodnościom innych podobnych przyrządów.

Po użyciu wkłada się wszystkie części do pudełka N' w następujący sposób. Najpierw wkłada się kawałek papieru lub serwetkę, aby poszczególne części nie mogły się obijać w pudełku, następnie wkłada się do niego gaśnik G , nakrywkę R , mostki M i M' (fig. 3 i 11), przyłączniki L (fig. 10 lub 13) a wkońcu złożoną podstawkę P (fig. 1), kleszcze K i rączkę U . Wszystko można przykryć drugą serwetką, służącą do czyszczenia narzędzi po ich użyciu i całość wsunąć w pudełko N (fig. 4 i 14).

Praktycznem okazało się pudełko o długości około 170 mm, szerokości około 90 mm, wysokości 50 mm, nie są jednak naturalnie wykluczone inne rozmiary. Aparat taki ma po rozłożeniu go długość 160 mm, z przyłącznikami może osiągnąć podwójną lub potrójną długość. Może być wykonany z różnych metali, szczególnie z glinu i to różnemi sposobami, np. zapomocą spawania, prasowania, sztancowania, ciągnięcia i t. d. Następnie może być niklowany, czerniony, emaljowany. Do palenia najkorzystniejszym jest spirytus stały w puszkach blaszanych, nie wyklucza się jednak stosowania spirytusu płynnego do palenia. Najpraktyczniejsze wymiary puszek ze spirytusem wynoszą około 45 m/m średnicy, 30 m/m wysokości i około $\frac{1}{30}$ l pojemności.

Wszystkie powyższe wymiary, rodzaj materiału i paliwa i t. d. można naturalnie dowolnie zmieniać, nie wychodząc mimo to poza ramy wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Składana maszynka do gotowania, znamienna tem, że podstawka jej składa się z kilku ramek obracalnych względem siebie przy pomocy zawiasów lub skręconych odpowiednio drutów lub też w inny sposób tak, że po rozłożeniu ramek otrzymuje się z nich podstawę z podpórkami

pod naczynie do gotowania, przyczem ramy te po złożeniu dają się z łatwością pomieścić wewnątrz tego naczynia.

2. Maszynka do gotowania według zastrz. 1, znamienna tem, że zaopatrzona jest w podstawki składane, które zapomocą uchwytów z drutu lub podobnych urządzeń można doczepić do podstawki głównej, osiągając przez to przedłużenie jej, umożliwiające gotowanie w kilku naczyniach naraz.

3. Składana maszynka według zastrz. 1—2, znamienna tem, że do podtrzymywania paliwa służy mostek, składający się z kilku blaszek przesuwalnych względem siebie i prowadzonych przy pomocy np. występu w jednej i odpowiedniego wycięcia w drugiej, lub podobnych urządzeń tak, że dla użytku przy paleniu mostek może być odpowiednio wydłużony i zawieszony

na podpórkach, zaś po użyciu można go zesunąć i włożyć do naczynia do gotowania.

4. Składana maszynka do gotowania według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że pokrywka dla naczynia do gotowania nie jest większa od otworu tego naczynia, zaś dla oparcia na naczyniu posiada w pobliżu krawędzi dające się wysunąć z odpowiednich pochewek skrawki blachy.

5. Składana maszynka do gotowania według zastrz. 4, znamienna tem, że naczynie i pokrywka zaopatrzone są w tulejki lub pochewki, w które włożyć można odpowiednio zakrzywiony koniec specjalnej rączki, celem zdejmowania ich.

Karol Walotek.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

